

พลอยไพลิน ศิลานะ 2555: ปัจจัยที่มีผลต่อความน่าจะเป็นในการเกิดวิกฤตค่าเงินของประเทศ
สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ภาควิชา
เศรษฐศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์สันติยา เอกอัคร, Ph.D. 123 หน้า

งานวิจัยนี้ได้ทำการทดสอบผลกระทบของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีต่อความน่าจะเป็นในการเกิดวิกฤตค่าเงิน
ของประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดยใช้ข้อมูลทศวรรษในช่วงเวลาระหว่าง ไตรมาสที่ 3 ของปี พ.ศ.
2538 ถึงไตรมาสที่ 4 ของปี พ.ศ. 2553 ทำการวิเคราะห์แบบ Binary Response Model ด้วยแบบจำลองโพรบิต
(Probit Model) ซึ่งเป็นแบบจำลองที่ใช้อธิบายตัวแปรตามที่เป็นตัวแปรเชิงคุณภาพและมีการนิยามวิกฤตค่าเงิน
จากค่าความกดดันในตลาดอัตราแลกเปลี่ยน (Exchange Market Pressure) ซึ่งคำนวณจากค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก
ระหว่างการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนและการเปลี่ยนแปลงของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศ

ผลการศึกษา พบว่า ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามมีวิกฤตค่าเงินเกิดขึ้นทั้งหมด 5 ครั้ง ได้แก่
ไตรมาสที่ 4 ของปี พ.ศ. 2540 ไตรมาสที่ 1 และ 2 ของปี พ.ศ. 2541 และไตรมาสที่ 3 และ 4 ของปี พ.ศ. 2553
โดยปัจจัยที่มีผลต่อความน่าจะเป็นในการเกิดวิกฤตค่าเงินของประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ได้แก่
อัตราการว่างงาน มีผลต่อความน่าจะเป็นในการเกิดวิกฤตค่าเงินของประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามใน
ทิศทางเดียวกัน ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 โดยมีโอกาสของความน่าจะเป็นในการเกิดวิกฤตค่าเงินเพิ่มขึ้น
เท่ากับ 0.128422 ร้อยละการขยายตัวของสินเชื่อภายในประเทศ และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ มีผล
ต่อความน่าจะเป็นในการเกิดวิกฤตค่าเงินของประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามในทิศทางตรงกันข้าม ณ
ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 โดยมีโอกาสของความน่าจะเป็นในการเกิดวิกฤตค่าเงินลดลงเท่ากับ 0.023104
และ 0.000420 ตามลำดับ สัดส่วนเงินทุนสำรองระหว่างประเทศต่อหนี้สินต่างประเทศระยะสั้น และดุลการค้า
ระหว่างประเทศ มีผลต่อความน่าจะเป็นในการเกิดวิกฤตค่าเงินของประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามใน
ทิศทางตรงกันข้าม ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยมีโอกาสของความน่าจะเป็นในการเกิดวิกฤตค่าเงิน
ลดลงเท่ากับ 0.752995 และ 0.000017 ตามลำดับ และการขาดดุลงบประมาณภาครัฐ มีผลต่อความน่าจะเป็นใน
การเกิดวิกฤตค่าเงินของประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามในทิศทางเดียวกัน ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ
95 โดยมีโอกาสของความน่าจะเป็นในการเกิดวิกฤตค่าเงินเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.000041

จากการศึกษาครั้งนี้ รัฐบาลควรมีนโยบายในการรักษาระดับเงินทุนสำรองระหว่างประเทศไว้ในระดับ
ที่เหมาะสม ควรมีการสำรวจข้อมูลด้านอัตราการว่างงานอย่างถูกต้องและสม่ำเสมอเพื่อสร้างสัญญาณเตือนภัย
วิกฤตค่าเงินขึ้นมา และยังคงมีนโยบายการค้าระหว่างประเทศที่ไม่พึ่งพิงประเทศใดประเทศหนึ่งมากเกินไป
รวมถึงต้องคำนึงถึงความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศในภูมิภาคเดียวกันและต่างภูมิภาคด้วย

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก